

Forfatter: Schack, Hans Egede

Titel: Udrag fra Phantasterne

Citation: Schack, Hans Egede: "Phantasterne", i Schack, Hans Egede: *Phantasterne*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1993, s. 182. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schackval-shoot-idm140004318896880/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Phantasterne

gentager jeg det. Nei, for os To, saadanne, som vi nu ere, maa Arbeidet gaae foran baade Beslutning og Plan. Jeg føler det nu i dette Øieblik stærkere end nogensinde, at det just er virkeligt Slid og Arbeide, som vi trænge til. Alt det Øvrige – Beslutninger, Lister, Løfter og Bønner – er ikke Andet end coloreret Sukkerbrød; men Din og min Mave trænger til Grovbrød. Det smager forbandet, det er vist – men alligevel vil jeg nu gaae hjem og sætte saa Meget af det tillivs, som jeg paa nogen Maade kan magte.»

»Men,« svarede Christian, »indseer Du da ikke, at det har en uendelig større Betydning, at fatte en Beslutning og en Plan, som vedkommer det Hele, end at læse det enkelte lille Afsnit? – Naar jeg gjør det Sidste, faaar jeg ikke Mere end det samme Stykke: i det Første derimod ligger det jo paa en Maade altsammen.«

»Paa en Maade, ja! Men det er paa den Maade, at Du dog alligevel bagefter maa læse hvert enkelt lille Stykke. – Og sig mig engang: naar vi om et Aar vil sammenligne vor Læsning, efterat Du har studeret paa Din Methode og jeg paa min, hvem troer Du saa er kommen længst?«

»Om et Aar! – Saa tænker jeg at være færdig.«

»Nu, men om en Maaned da?«

»Om en Maaned?« gjentog Christian langsommere. »Ja, det veed jeg ikke saa bestemt: det kommer jo noget an paa, hvor lang Tid Udarbejdelsen af min Plan vil tage mig.«

»Ak, Du skal see, den sluger Alting. Tro Din gamle Ven, Christian! og jag den forbandede Plan ad Helvede til, hvorfra den stammer. Det er ikke Andet end en ny Løgne-Genius i en Lysets Engels Skikkelse.«

Christian rystede paa Hovedet; og vi skiltes derpaa ad, hver med sin Mening.

Den 10. Juni.

De fordømte gode Forsætter! De gjøre mig nu den selvsamme Ulykke som Phantasien tidligere. Uafbrudt søge de at bortrive mig fra min Læsning, og idelig foregøgle de mig, at jeg tilsidesætter det Væsenlige for det Uvæsenlige, naar jeg ikke vil afbryde mit Arbeide for at lytte til dem. – Jeg har ikke givet efter; men med Læsningen har det paa den Maade ingen Art.